

FN's Institut for Uddannelse og Forskning. (UNITAR).

(Dagsordenens punkt 39).

1. Drøftelserne i 2. udvalg, fandt sted den 9. november 1970 på grundlag af årsrapporten fra UNITAR's eksekutivdirektør Chief Adebo.

Rapporten introduceredes af Chief Adebo, der indledningsvis oplyste, at både antallet af bidragydende lande og bidragenes størrelse var øget i det forløbne år. Desuden havde generalsekretæren stillet midler til rådighed fra et særligt fond med henblik på en fortsættelse af instituttets fredsforskning. Han nævnte, at instituttets bestyrelse først havde sluttet sin seneste samling få dage i forvejen, og at instituttets rapport derfor kun omfattede en del af dets virksomhed siden FN's 24. generalforsamling. Under omtalen af de nye opgaver som UNITAR havde påtaget sig i 1970 fremhævedes særligt de UNITAR-weekends, der var blevet afholdt i Toronto og i New York, hvor overordnede diplomater og embedsmænd fra internationale organisationer uformelt havde udvekslet synspunkter om FN-spørgsmål. Blandt de planlagte forskningsprojekter nævnte Chief Adebo bl. a. en række undersøgelser om overførsel af operativ teknologi til udviklingslandene og en undersøgelse af beslutningsprocessen i ECOSOC. Vedrørende UNITAR's program på uddannelsesområdet for det kommende år oplystes det, at UNITAR ville sende et forskningshold til Afrika med henblik på at kortlægge uddannelsesbehovet indenfor udviklingsadministration, diplomati og internationale organisationer. Chief Adebo oplyste, at spørgsmålet om oprettelse af et internationalt universitet (jvf. side 129) havde været drøftet i bestyrelsen på grundlag af den rapport herom, der blev fremlagt under ECOSOC's 49. samling, og at drøftelserne fortrinsvis havde drejet sig om universitetets målsætninger. Han gik ud fra, at rådets bemærkninger og rekommandationer ville blive inddraget i generalforsamlingens forestående drøftelser om dette emne.

2. Under debatten blev der fra alle sider udtrykt støtte til UNITAR. En lang række lande var tilfredse såvel med instituttets uddannelsesprogram som med forskningsak-

tiviteterne. Polen og Sovjetunionen fandt, at UNITAR burde øge sit uddannelsesprogram til gavn for embedsmænd og diplomater fra udviklingslandene. Sovjetunionen mente, at UNITAR i betragtning af de relativt begrænsede midler, der stod til instituttets rådighed spredte sin forskning over for vidt et felt. Efter Sovjetunionens opfattelse burde forskningen koncentreres om spørgsmålet vedrørende udvandringen fra udviklingslandene af højt uddannede personer, om overførelse af videnskab og teknologi til disse lande og om andre problemer vedrørende økonomisk og social udvikling. Bl. a. USA, Sovjetunionen og Storbritannien understregede betydningen af, at instituttets virksomhed nøje koordineredes med andre FN-organers forskningsprogrammer. Flere lande støttede tanken om oprettelse af en skole for efteruddannelse af overordnede embedsmænd fra FN-sekretariatet og særorganisationerne.

Danmark, der var første taler i debatten, udtrykte indledningsvis tilfredshed med Chief Adebo's lederskab. Man anså UNITAR's forskningsvirksomhed for værdifuld og udtrykte tilfredshed med planerne om at udsende en række UNITAR-studier i bogform i store oplag. Blandt UNITAR's planlagte forskningsopgaver hæftede man sig særligt ved en undersøgelse af ovennævnte spørgsmål om udvandring af højtuddannede personer og ved en undersøgelse af beslutningsprocessen i ECOSOC. Vedrørende planerne for instituttets uddannelsesvirksomhed noterede man sig med tilfredshed, at UNITAR havde til hensigt at gøre en særlig indsats med henblik på efteruddannelse af overordnede embedsmænd fra FN og særorganisationerne. Man støttede tanken om oprettelse af en særlig skole til dette formål og fandt, at denne skole burde yde uddannelse både i moderne administrationsteknik og i udviklingsspørgsmål.

3. På 22 landes vegne introducerede Danmark et resolutionsforslag, hvorefter generalforsamlingen tager rapporten fra UNITAR til efterretning, med tilfredshed bemærker sig instituttets stigende effektivitet og udtrykker håb om, at instituttet vil nyde større og bredere finansiel tilslutning.

Der var i år for første gang østlande (Ungarn og Tjekkosllovakiet) med i sponsorer-